

Nr 3.

Godkänd av första kammaren den 21 augusti 1919.

Godkänd av andra kammaren den 21 augusti 1919.

Riksdagens skrivelse till Konungen, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående glidande tullsatser för vissa slag av spannmål m. m.

(Första särskilda utskottets utlåtande nr 2.)

Till Konungen.

I en till riksdagen den 2 augusti 1919 avlåten proposition, nr 2, har Eders Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokoll över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att

dels besluta,

att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall erläggas en tullsats motsvarande halva skillnaden mellan å ena sidan det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete efter avdrag av 5 procent å samma pris och å andra sidan det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete, dock att, där denna skillnad ej uppgår till minst en krona för 100 kilogram, tull icke skall för varan utgå samt att tullen icke må i något fall överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram; samt

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans

rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats, skolande nu ifrågavarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels besluta, att förenämnda inhemska normalpris för vete skall för ett år i sänder av den ifrågavarande tiden uträknas av lantbruksstyrelsen i enlighet med de grunder, som finnas angivna i den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan nr 1;

dels besluta, att ovan omförmälda importpris skall för perioder av tre månader, räknade från och med den 1 juni 1920, beräknas av kommerskollegium och avse medelpriset å utländskt vete fritt banvagn i svensk importhamn;

dels medgiva, att Kungl. Maj:t må äga utfärda de närmare bestämmelser angående beräkandet av omförmälda normalpris samt förenämnda importpris, som må finnas erforderliga;

dels fastställa ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan i enlighet med vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 2 fogat förslag, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922;

dels ock godkänna det vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 3 fogade förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 3 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922.

Vid den prövning, riksdagen ägnat den föreliggande frågan, har riksdagen funnit övertygande skäl vara ur folkförsörjningens synpunkt förebragta för vidtagande av särskilda åtgärder i syfte att under ifrågavarande övergångstid stödja brödsädsodlingen inom landet. I likhet med Eders Kungl. Maj:t har riksdagen vidare ansett med förhållandena bäst förenligt att för ändamålet anlita ett system med glidande tullsatser. Då riksdagen sedermera haft att i detalj granska Eders Kungl. Maj:ts förslag, har riksdagen funnit detsamma vara ur synpunkten av det nyss angivna syftet väl avvägt.

Riksdagen vill emellertid icke underlåta att särskilt betona, att riksdagen vid behandlingen av den föreliggande frågan, i likhet med såväl de sakkunniga, vilkas förslag ligger till grund för propositionen, som ock departementschefen, helt bortsett från tullpolitiska synpunkter och att riksdagen sålunda genom sitt beslut i intet hänseende tager ställning till den principiella frågan om tullskydd för jordbruket. Att i detta sammanhang lämna tullpolitiken ur sikte har riksdagen ansett vara icke blott, med hänsyn till den uppgift det gällt att söka lösa,

naturligt, utan även påkallat därav, att berörda tullfråga tillhör de ämnen, vilkas behandling i ett sammanhang är anförtrödd åt den nu arbetande tull- och traktatkommittén.

Några ändringar av redaktionell natur har riksdagen i samförstånd med chefen för jordbruksdepartementet vidtagit i Eders Kungl. Maj:ts förslag. Avfattningen av första punkten i propositionen ävensom däremot svarande del av förslaget till ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan har nämligen synts giva rum åt den tolkningen, att tull skulle erläggas, även om importpriset överstege det inhemska grundpriset.

Vidkommande ett av generaltullstyrelsen i ärendet gjort påpekande, att den föreslagna förändringen i tullsatsen för bröd påkallade omredigering av mom. 1 i § 13 tulltaxeförordningen, i vad momentet avsåge rätt till dråback för bröd, har riksdagen, vid det förhållande att förslag om sådan ändring icke blivit av Kungl. Maj:t framlagt, förutsatt, att närmare utredning i förevarande ämne av Kungl. Maj:t ansetts nödig. Det kan ifrågasättas, om icke en sådan utredning jämväl borde omfatta frågan, huruvida och i så fall under vilken form den i samma moment medgivna rätt till dråback för »makaroner eller vermiceller av malet eller krossat vete» bör bibehållas.

I anslutning till vad sålunda anförts, får riksdagen för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen med anledning af förevarande proposition

dels beslutat,

att vid införsel till riket under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922 av vete, råg eller korn skall, där det i enlighet med nedan meddelade bestämmelser för den tid, då införseln sker, beräknade importpriset för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger det på sätt nedan sägs bestämda inhemska normalpriset för vete efter avdrag av 5 procent å samma pris (*grundpriset*), utgå tull; och skall tullen motsvara halva skillnaden mellan nämnda grundpris och importpris, dock att tullen icke må i något fall överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram; samt

att vid införsel till riket under samma tid av mjöl eller gryn av vete, råg eller korn samt vid införsel av malt eller av till tulltaxans rubrik 149 hänförligt bröd skall erläggas en tullsats, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats, skölade nu ifrågavarande tullsats uttryckas i jämnt femtal öre och vid behov avrundas till närmast högre femtal;

dels beslutat, att förenämnda inhemska normalpris för vete skall för ett år i sänder av den ifrågavarande tiden uträknas av lantbruksstyrelsen i enlighet med de grunder, som finnas angivna i den vid statsrådsprotokollet fogade bilagan nr 1;

dels beslutat, att ovan omförmälda importpris skall för perioder av tre månader, räknade från och med den 1 juni 1920, beräknas av kommerskollegium och avse medelpriset å utländskt vete fritt banvagn i svensk importhamn;

dels medgivit, att Kungl. Maj:t må äga utfärda de närmare bestämmelser angående beräkandet av omförmälda normalpris samt förenämnda importpris, som må finnas erforderliga;

dels fastställt ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan i enlighet med vid denna skrivelse fogad bilaga, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922;

dels ock godkänt vid statsrådsprotokollet såsom bilaga nr 3 fogat förslag till ändrad lydelse av § 13 mom. 3 i förordningen den 9 juni 1911 med tulltaxa för inkommande varor, att tillämpas under tiden 1 juni 1920—31 maj 1922.

Stockholm den 21 augusti 1919.

Med undersätlig vörtnad.

Bilaga.**Ändrad lydelse av vissa rubriker i tulltaxan.**

		Kvantitet för tull- beräkningen	Tullsats	
			Kronor	ö.
	A. <i>Spannmål m. m.</i>			
	Spannmål: omalen:			
74 a	råg, vete och korn: tull utgår, där vederbörligen fastställt importpris för vete med en krona eller mera för 100 kilogram understiger fastställt inhemskt grundpris för sådan vara, och tullsatsen utgör ett av Konungen för fasta tremånadersintervaller angivet belopp, motsvarande halva skillnaden mellan nämnda grundpris och importpris; dock att tullen icke må överstiga 3 kronor 70 öre för 100 kilogram;	100 kg.	3	70
74 b	ärter och bönor, tjänliga till människoföda.....	—	<i>fria</i>	
75	havre; ävensom vicker, sojabönor samt andra ärter och bönor, ej till nästföregående rubrik hänförliga.....	—	<i>fria</i>	
76	malt, även krossat: tullsatsen är lika med den för gryn av råg, vete eller korn gällande;	—	<i>fria</i>	
77	majs	—	<i>fria</i>	
78	andra slag	100 kg.	3	70
	malen:			
79 a	gryn av havre	100 kg.	3	50
79 b	gryn av råg, vete eller korn samt mjöl av råg, vete eller korn: tullsatsen utgör ett av Konungen för fasta tremånadersintervaller angivet, i jämnt femtal öre uttryckt belopp, som med 75 procent överstiger den för omalet vete samtidigt gällande tullsats;			
79 c	gryn, andra slag; mjöl, andra slag; ävensom mjöl av arrowrot och andra vegetabilier, ej till annan rubrik hänförligt	100 kg.	6	50
80	Ris — — — — —			
149	Bröd, alla slag, ej särskilt nämnt: tullsatsen är lika med den för mjöl av råg, vete eller korn gällande.			